

Câu 1 (trang 81 sgk Tiếng Việt lớp 5)

Lập dàn ý miêu tả một cảnh đẹp ở địa phương em.

Trả lời:

a. Mở bài: Giới thiệu chung về cảnh mà em sẽ tả (Thác Đam-bri ở huyện Bảo Lâm, thị xã Bảo Lộc, tỉnh Lâm Đồng).

- Em cùng ba đi thăm vào dịp hè.

b. Thân bài:

- Giới thiệu đường và thác:

+ Từ chợ huyện Bảo Lâm chạy vào khoảng 6 cây số - đó là đường vào thác.

+ Trèo lên hàng trăm bậc thang bằng đá.

+ Ven đường, tán lá lòa xòa, ẩm ướt.

- Nhìn từ trên xuống:

+ Dòng thác chảy dữ dội, đổ ầm ầm. Dòng nước đổ xuống tạo thành một dải băng trắng khổng lồ. Bụi nước mát lạnh, bọt nước trắng xóa. Dưới chân thác, dòng nước cuộn cuộn.

+ Cây cầu bắc ngang nối hai bờ thác.

+ Có người cho mướn ngựa.

+ Những tảng đá lớn bị nước chảy mài nhẵn nhụi.

+ Du khách ngồi nghỉ chân...

- Nhìn từ dưới lên:

- + Ánh nắng lấp lóa.
- + Cầu vồng bảy màu khoe sắc đẹp vô cùng.
- + Dòng thác dữ dội, mạnh mẽ như muốn đổ sập xuống, nuốt chửng tất cả.

c. Kết luận:

- Cảnh đẹp dữ dội.
- Làm say lòng người.
- Mời mọi người đến thăm.

Câu 2 (trang 81 sgk Tiếng Việt lớp 5)

Dựa vào dàn ý đã lập, hãy viết một đoạn văn miêu tả cảnh đẹp ở địa phương em.

Gợi ý

a) Xác định đối tượng miêu tả của đoạn văn.

Tùy từng trường hợp, đối tượng miêu tả của các đoạn trong bài văn có thể được xác định theo một trong những hướng sau :

- Mỗi đoạn tả một phần của cảnh.
- Mỗi đoạn tả một sự biến đổi của cảnh theo thời gian (sáng, trưa, chiều, tối hay xuân, hạ, thu, đông).

b) Xác định trình tự miêu tả của đoạn văn.

- Mở đoạn (1- 2 câu) ; nêu ý chính của đoạn.
- Thân đoạn: phát triển ý của đoạn, miêu tả từng chi tiết.
- Kết đoạn (1- 2 câu): nêu cảm nghĩ về cảnh đã miêu tả trong đoạn,

Trả lời:

Đoạn văn tả cảnh đẹp ở địa phương em

Thác Đam-bri là một cảnh đẹp nổi tiếng của vùng cao nguyên quê em. Nhìn từ trên cao, dòng thác trông thật dữ dội. Dòng nước trắng xóa đổ xuống như một dải băng trắng khổng lồ. Bụi nước li ti mát lạnh, bọt tung trắng xóa. Dưới chân dòng thác, những tảng đá lớn bị nước bào mòn, nhẵn nhụi, đón dòng nước cuộn cuộn chảy qua. Nhưng chỉ dữ dội một đoạn, chảy thêm vài chục mét nữa, con nước đã hiền hòa trở lại, uốn mình theo các quả đồi, len vào các lạch nhỏ dẫn nước về đồi chè, nương dâu.... Phía dưới chân thác, du khách thay nhau chụp ảnh, mọi người ngồi thả chân xuống để cảm nhận sự mát lạnh của dòng nước thấm vào, xua tan bao mệt mỏi. Đứng trước khung cảnh thiên nhiên hùng vĩ này, em thấy mình thật nhỏ bé. Dòng thác của quê hương vẫn ngày ngày cuộn chảy, réo lên như bản tình ca của Tây Nguyên, đó cũng là lời mời gọi của dòng thác, rằng: "Hãy tới nơi đây nhiều hơn nữa nhé!".